

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnerum

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

Delent peccati chirographum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

*Ab hoste maligno defende me,
In hora mortis meæ voca me.*

CONSIDERATIO V.

Vulnera Christi.

Remissio debitorum nostrorum.

CArolo V. magno Cæsari Antverpiam suam visenti, Mercator prædives, in amplissimo conclavi luculentum ex cinnamomo, aliisq; aromatibus ignem struxisse fertur, displicuit Cæsari prodigalitas; perplacuit tamen illi alterius Mercatoris munificentia, quâ flammis Chirographum injecit multorum millium aureorum, quos Cæsar illi debebat.

Tali & nobis igne opus est, ut in eo Chirographum decreti exuramus, quod iuxta Apostolum, nobis contrarium, & uti sanctus Thomas ait, est in Dei, conscientie nostræ ac diaboli manibus. Omnes enim, qui se peccato obstringunt, obligationem scribunt, juxta Origenem, reos se esse
pœna-

*Colos. 2.
v. 14.*

Ibid.

*Hom. 1. in
Genes.*

penarum ignis æterni, in æternum Deo persolvendarum.

Anima mea, quæ ratio, quisve modus ut à Chirographo hoc libereris, & reddaris indemnis? ne, ut ait S. Thomas, à nobis illud exigat Deus, ne deinceps illo Conscientia tua gravetur; ne in severo illo iudicii die, quando debita omnia rigidissimè persolvenda sunt, eodem te dæmon oneret, & accuset?

Venit Christus, inquit Chrysostomus, et Hein 1. ad Neophy. invenit nostrum paternum chirographum, quod conscripsit Adam, ille initium induxit debiti, nos fœnus auximus posterioribus peccatis. Quis fœnus hoc dissolvat?

O ignis qui semper ardes, & nunquam extingueris, omni aromate, ac cinnamomo suave olentior; tu flagellis, ac spinis, tu crucis ligno, tu clavis ac lanceâ, tu in misericordiâ, ac miserationibus extractus es, in sanguineis illis quinque conclavibus sacratissimorum vulnerum Salvatoris, ut debiti nostri in te exuratur Chirographum, cui nos solvendo pares non eramus.

Alexandro Macedonum Regi ma-

H 2

gno

*Plut. in
Alex.*

gno nuntiatum cū esset, militū suorum plurimos ære alieno gravi obstructos esse, voluit ut singuli sincerâ fide illud denuntiarent, spondens se omnia persoluturum. Hoc facere cū illi palam non auderent, nova, eaque multiplicia ostia in palatio fieri curavit, ut sua nomina deferentium verecundiæ consuleret. Eia anima mea habes & cubicula tua, viscera scilicet misericordiæ Salvatoris nostri. Habes & ostia, sacra scilicet ejus vulnera; in illis non corruptibilibus auro, vel argento, sed sanguine agni immaculati debita tua persolventur.

*Caussin
Court. S.
remarque
sur la colle-
re.*

Egregium & illud, imò regium quod de Ludovico XII. Galliarum Rege refertur: ubi hic descripta eorum nomina legisset, à quibus graves injurias passus fuerat, cruce illa induxit, cruci Dominicę veluti trophæum, chirographum hoc affigens, ipsius Domini ac Salvatoris sui exemplum secutus, qui chirographum decreti seu peccatorum nostrorum cruci suæ affigens, illud cruce sua induxit, ac pretioso suo sanguine

sanguine deleuit, debita à nobis olim præstanda nunquam repetiturus. Vnde rectè S. Augustinus; *Cautionem tuam* In psal. 93. tenuit inimicus, sed eam Dominus crucifixit, & suo cruore deleuit. Et S. Ambrosius, *Deleuit* Lib. 1. Apol. David. c. 13 sanguine suo atramentum Evæ; deleuit hereditatis obnoxia obligationem. Et iterum: *Eramus* Lib. 4. de Virg. p. 4. oppignorati malo creditori, contraxeramus chi-rogaphum culpæ, pœnam sanguinis debebamus. Venit Dominus Iesus, suum pro nobis effudit, & debitum nostrum deleuit. Hæc Ambrosius.

B. Alquirinus Doctor medicus, in Barnabas monachus hist. Cister. l. 4. c. 56. Clara-valle Ordinis Cisterciensis, Deo se dedicans in sublevādis ægris inopiâ pressis, virtutem suam, atque artem medicam maximè commendabat: neminem omninò abhorrebat qualicumque demum morbo afficeretur, expurgabat ulcera, osculabatur, exsugebat; perinde ac si sacris Domini vulneribus, fontibus illis mellifluis os admovisset; quos pharmacis non poterat, curabat fufis ad Deum precibus. Cùm viri Principes, in morbis suis opem ejus implorarent, eam illis nunquam impendit,

reddebatque facti rationem, se non Magnatibus, sed pauperibus, qui Dominum Iesum referrent, curandis, à Deo vocatum esse. Fuit autem hæc erga ægros inopes Alquirini caritas, & commiseratio Deo tam accepta, ut, cum morte iam vicinâ, de peccatis suis admodum esset anxius, Salvator se illi videndum exhibuerit, patentibus vulneribus, eum invitans, atque amplexans, ut osculum his ferret, fiducia famulo suo addens, certumque reddens in illis, sacratissimi sanguinis sui pretio, chiographum debiti, quod contraxisset, jam pridem deletum esse, ac perfolutum. Atque ita liber & lætus cum Domino suo, ad cælos abiit Alquirinus.

*In sin. di-
vin. piet. l.
2, c. 1.*

S. Gertrudis vigesimo sexto ætatis suæ anno, quodam Purificationis B. Mariæ Virginis festo die, illo Chori loco, quo orationes suas tepidiùs, uti ipsa ait, ad Deum fundere solebat, sollicitè considerans non ambulare se dignè vocatione, quâ vocata erat, vidit inter se, & Dominum Iesum sibi apparentem,

rentem, sepe in gentem spinis horridis oblitam, quâ ad illum accedere prohibebatur. Quam sepe dum illa defectus suos quotidianos esse interpretatur, de iisdem corde contrito dolens, & ingemiscens, meliora que omnia spondens, manu prehensa supra eam à Salvatore sustollitur, ostendente illi sacratissima sua quinque vulnera, veluti totidem lucidissima monilia, quibus ait Gertrudis, *omnium hostium irritata fuisse chirographa, cœpisse que exinde infecto palato suo solum Iesum sapere.*

O sacratissima, & beatissima Salvatoris ac Redemptoris mei vulnera! O pretiosissime ac omnipotens Domini Iesu sanguis! In illis exustum, ac deletum est Chirographum peccatorum, & debitorum nostrorum, hoc à durissima, & æterna servitute, ad quam nos vendideramus, redempti sumus. Unde S. Augustinus; *Vendere homines se potuerunt. Venit Redemptor, & dedit pretium; fudit sanguinem suum, & emit orbem terrarum, cui consonat S. Leo, Evacuatum est illud generale venditionis nostræ, & lethale Chirographum,*

H 4

phum,

In ps. 139. phum, & pactum captivitatis in jus transijt redemptionis. Et iterum S. Augustinus; *Vendere homo se potuit, & venundatus fieri sub peccato, redimere se ab iniquitatibus non potest. Ille potuit redimere, qui se non potuit vendere. Qui non commisit peccatum, ipse Redemptor est à peccatis, ipse redemit Israël ab iniquitatibus.*

*Lib. 1. de
Virg P. 4.*

Et tu ergo anima mea, tam gravi chirographo liberata, tam grandi pretio redempta, cum Ambrosio perpende; *Bonum servum conari præstare Domino pretium, quod pro se solutum est. Noli aurum præstare, noli argentum. Non divitiis istis te Christus redemit, sanguinem solvit, sanguinem debes. sed non potes, inquires, sanguinem reddere. Ergo dignam te præbe tali pretio, ne veniat, & dicat tibi: Quæ utilitas in sanguine meo?*

*Opusc. 58.
c. 31.*

Vfui hic nobis, & documento erit, quod apud S. Thomam lego. Refert is ævo suo fuisse solitum Crucifixo Salvatore adpingere à dexteris Virginem, ab omni naturæ dote commendandam, veste splendidam, coronâ pretiosâ redimitam, cratera auro, gemmisque insigni, sanguinem Domini, qui è sacro ejus latere defluebat, magna

gna veneratione excipientem. Adstabat, à sinistris Crucifixi turpis anus, macie, ac rugis horrida, quæ eundem Salvatoris cruorem, fædo vase hau-riens in terram impiè abiciebat.

Duplicis generis animas, hæc Crucifixi Redemptoris tabula nobis exhibet, pias unas, quæ, uti Paulus ait: *Ad Rom. 5. v. 9.* *Iustificatæ per sanguinem Christi, illo ad salutem vtuntur.* Impias alteras, quæ, vt cum eodem Apostolo loquar, *Fi- Heb. 10. v. 28.* *lium Dei conculcant, & sanguinem testamenti pollutum ducunt, in quo sanctificatæ sunt.* Miseræ hæ; felices illæ, quibus omnis in sanguine Christi est utilitas.

